

TATRA 49

Tříkolová Tatra 49 ročníku 1930 budila v kopřivnických ulicích zaslouženou pozornost.

Nadace Elišky Junkové

Zadní kolo kopřivnické tříkolky poháně vzduchem chlazený jednoválec 528 cm^3 pomocí třistupňové převodovky a hnacího hřídele.

Radost na třech kolech

JAN TUČEK

Jedním z nejobdivovanějších vozidel zářijového Memoriálu Josefa Veřmirovskeho byla čerstvě zrenovovaná tříkolka Tatra 49 ročníku 1930, kterou do Kopřivnice přivezli manželé Balášovi z Brna.

O kopřivnické tříkolce jsme podrobněji psali už v AR 11/96, a tak jen připomeďme, že tohle poněkud neobvyklé vozidlo bylo zkonztruováno v roce 1929 a nejvíce se prodávalo v období 1930 až 1931, kdy vzniklo něco přes sto tříkolek T 49 v různých provedeních, včetně několika osobních. Podle kopřivnického historika Karla Rosenkranze byla v letech 1934 až 1939 vyrobena další stovka tříkolových Tatrovek. Do současnosti se zřejmě u nás dochovalo méně než deset těchto pozoruhodných vozidel, a tak není divu, že každé z nich budí rozruch.

Ing. Stanislav Baláš přivezl do Kopřivnice svoji Tatu 49 jen pár dní po dokončení renovace a soutěžní trasu úspěšně absolvoval navzdory chybějícímu čelnímu sklu a menším potížím s poněkud neposlušnou (a spíše symbolickou) stříškou. Na tandemu ho doprovázela jeho paní, která nám prozradila, že ročník výroby 1936 uvedený na startovní listině nepatří modré tříkolce (ta je z roku 1930), ale červenému sportovnímu roadsteru Tatra 57a. Ten Balášovi také vlastní a hodlali s ním soutěžit v případě, že by tříkolka nebyla hotová.

Nestalo se a navíc předvedli milovníkům kopřivnické značky opravdu stylovou soupravu: jako tažné vozidlo vleku s tříkolkou totiž použili krásnou kovově modrou Tatu 603 ročníku 1972.

Sedadlo pro spolu-jezdce se na zadní blatník montovalo za příplatek, nabízí však jen velmi skromný komfort.

Opravdu stylová souprava: vlek s tříkolkou táhne elegantní Tatra 603 ročníku 1972.

Tříkolová Tatra 49 má rozvor 2265 mm a tuhou přední nápravu s rozchodem 1300 mm odpruženou přičním listovým perem. Na ni navazuje páteřový rám tvořený centrální nosnou rourou, na jejím zadním konci je před zadním kolem připevněn motor spolu s třistupňovou převodovkou. Vzduchem chlazený čtyřdobý jednoválec s rozvodem OHV a lopatkovým větrákem má stejně jako dvouválec Tatry 12 vrtání 82 mm a zdvih 100 mm, z objemu 528 cm^3 dává výkon 8 koní (6 kW) při 2500 min⁻¹. Jediné zadní kolo je na levé straně letmo uchyceno na dutém výkyvném rameni s hnacím hřídelem, odpružení obstarává podélné listové pero. Nožní brzda působí mechanicky jen na přední kola, ruční na zadní kolo.

Ridič sedí přesně nad motorem, volant je umístěn uprostřed a na zadním blatníku je sedadlo pro spolujezdce, jež se dodávalo za příplatek. Příd tříkolky v tomto provedení tvoří rozměrná „bedna“ s odklápacím víkem, do níž se vejde přibližně 2 m³ nákladu. Nesmíme ovšem zapomenout, že užitečná hmotnost tříkolky nepřevyšuje 400 kg. Při pohotovostní hmotnosti kolem 520 kg dosahuje tříkolová Tatra 49 rychlosti až 55 km/h a průměrně spotřebuje 6 až 8 litrů benzínu na 100 km.